

Становище на Комитета (член 64)

Становище 9/2019 относно проекта на австрийския надзорен орган по защита на данните относно изискванията за акредитация на органи за наблюдение на кодекси на поведение съгласно член 41 от ОРЗД

Прието на 9 юли 2019 г.

Съдържание

1	Обобщение на фактите	4
2	Оценка	5
2.1	Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на решение	5
2.2	Анализ на проекта на решение (съставен от обяснителните бележки и от наредбата) .6	
2.2.1	НЕЗАВИСИМОСТ	6
2.2.2	КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ	9
2.2.3	ЕКСПЕРТЕН ОПИТ	10
2.2.4	УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ	10
2.2.5	ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ	11
2.2.6	КОМУНИКАЦИЯ С КОМПЕТЕНТНИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН	12
2.2.7	МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД	13
2.2.8	ПРАВЕН СТАТУТ	13
3	Заключения/Препоръки	15
4	Заключителни забележки	16

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 63, член 64, параграф 1, буква в), параграфи 3—8 и член 41, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-конкретно приложение XI и протокол 37 към него, изменени с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 154/2018 от 6 юли 2018 г.,

като взе предвид членове 10 и 22 от своя процедурен правилник от 25 май 2018 г., изменен на 23 ноември 2018 г.,

като има предвид, че:

(1) Основната роля на Европейския комитет по защита на данните (по-нататък „Комитетът“) е да гарантира съгласуваното прилагане на ОРЗД в случаите, когато надзорен орган (НО) възнамерява да одобри изискванията за акредитация на орган, наблюдаващ кодекс на поведение (по-нататък „кодекс“), съгласно член 41. Следователно, целта на настоящото становище е да допринесе за постигането на хармонизиран подход по отношение на предложените изисквания, които надзорен орган по защита на данните изготвя и които се прилагат при акредитацията от компетентния надзорен орган на орган за наблюдение на кодекс. Въпреки че с ОРЗД не се налага пряко единен набор от изисквания за акредитация, с него се насърчава съгласуваността. В становището си Комитетът се стреми да постигне тази цел, като: първо, изисква от компетентните надзорни органи да изготвят свои изисквания за акредитация на органите за наблюдение въз основа на „Насоки 1/2019 относно кодексите за поведение и органите за наблюдение съгласно Регламент 2016/679“ на Комитета (по-нататък „Насоките“), като приложат осемте изисквания, изложени в раздела от насоките относно акредитацията (раздел 12); второ, предоставя писмени насоки, с които се обясняват изискванията за акредитация; и накрая, като изисква от тях да приемат тези изисквания в съответствие с настоящото становище, за да се постигне хармонизиран подход.

(2) Във връзка с член 41 от ОРЗД, компетентните надзорни органи приемат изисквания за акредитация на органите, наблюдаващи одобрените кодекси. Те обаче следва да прилагат механизма за съгласуване, за да дадат възможност да се приемат подходящи изисквания, с които да се гарантира, че наблюдаващите органи извършват наблюдението в съответствие с кодексите по компетентен, съгласуван и независим начин, с което се улеснява правилното прилагане на кодексите в целия Съюз, и в резултат на това допринасят за правилното прилагане на ОРЗД.

(3) За да бъде одобрен кодекс, който обхваща непублични органи и структури, като част от кодекса трябва да бъде определен орган (или органи) за наблюдение, който да бъде акредитиран от компетентния надзорен орган като способен да извършва ефективно наблюдение на кодекса. В ОРЗД не се съдържа определение за понятието „акредитация“. В член 41, параграф 2 от ОРЗД обаче са определени общи изисквания за акредитацията на органа за наблюдение. Има редица изисквания, които следва да бъдат спазени, за да бъде удовлетворен компетентният надзорен орган и да акредитира орган за наблюдение. Притежателите на кодекси са задължени да разяснят и демонстрират по какъв начин предложението от тях орган за наблюдение отговаря на изискванията, определени в член 41, параграф 2, за да бъде акредитиран.

(4) Макар че изискванията за акредитация на органи за наблюдение са предмет на механизма за съгласуваност, разработването на изискванията за акредитация, предвидени в Насоките, следва да бъде съобразено със сектора на кодекса или спецификите му. Компетентните надзорни органи имат свобода на преценка по отношение на обхвата и спецификите на всеки кодекс, и следва да вземат под внимание своето специфично законодателство. Следователно, целта на становището на Комитета е да се избегнат значителни несъответствия, които може да засегнат дейността на органите за наблюдение, а оттам — и репутацията на кодексите за поведение по линия на ОРЗД, и техните органи за наблюдение.

(5) В това отношение, приетите от Комитета, Насоки ще послужат като водеща документ при прилагането на механизма за съгласуваност. По-специално, в Насоките Комитетът пояснява, че макар и акредитацията на орган за наблюдение да се прилага само за конкретен кодекс, орган за наблюдение може да бъде акредитиран за повече от един кодекс, при условие че отговаря на изискванията за акредитация за всеки кодекс.

(6) Становището на Комитета се приема съгласно член 64, параграф 3 от ОРЗД в комбинация с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Европейския комитет по защита на данните в рамките на осем седмици от първия работен ден, след като председателят и компетентният надзорен орган са решили, че досието е пълно. По решение на председателя този срок може да бъде удължен с още шест седмици поради сложното естество на въпроса.

ПРИЕ СТАНОВИЩЕТО:

1 ОБОБЩЕНИЕ НА ФАКТИТЕ

1. Австрийският надзорен орган предостави своя проект на решение, в който се съдържат изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекс на поведение, на Комитета чрез Информационната система за вътрешния пазар (система ИСВП), като поиска Комитетът да издаде становище съгласно член 64, параграф 1, буква в) за съгласуван подход на равнището на Съюза. Решението относно пълнотата на досието беше взето на 9 април 2019 г.

2. Проектът на изисквания за акредитация на органи за наблюдение на кодекси беше предоставено от австрийския надзорен орган във вариант на английски език, макар че първоначално проектът е изготвен на немски. Следователно, Комитетът дава своето становище относно версията на английски на проекта на изисквания за акредитация, като препоръчва на австрийския надзорен орган да измени и приведе, и двете версии в съответствие с настоящото становище.
3. В съответствие с член 10, параграф 2 от Правилника за дейността на Комитета¹ поради сложното естество на разглеждания въпрос Председателят реши да удължи първоначалния срок за приемане от осем седмици с още шест седмици — до 16 юли 2019 г.

2 ОЦЕНКА

2.1 Обща обосновка на Комитета относно внесения проект на решение

4. Всички изисквания за акредитация, подадени до Комитета за становище, трябва да са изцяло съобразени с критериите от член 41, параграф 2 от ОРЗД и да бъдат в съответствие с осемте области, описани от Комитета в раздела от Насоките относно акредитацията (раздел 12, страници 21—25). Становището на Комитета има за цел да се осигури съгласуваност и правилно прилагане на член 41, параграф 2 от ОРЗД по отношение на представения проект.
5. Това означава, че при изготвяне на изискванията за акредитация на орган за наблюдение на кодекси съгласно член 41, параграф 3 и член 57, параграф 1, буква п) от ОРЗД всички надзорни органи ще обхващат тези основни изисквания, предвидени в Насоките, а Комитетът ще препоръча на надзорните органи съответно да изменят своите проекти, за да се осигури съгласуваност.
6. За всички кодекси, които обхващат непублични органи и структури, трябва да има акредитирани органи за наблюдение. В ОРЗД изрично е предвидено изискването надзорните органи, Комитетът и Комисията да „насърчават изготвянето на кодекси за поведение, които имат за цел да допринесат за правилното прилагане на ОРЗД, като се отчитат специфичните характеристики на различните сектори, обработващи данни и конкретните нужди на микропредприятията, малките и средните предприятия“. (член 40, параграф 1 от ОРЗД). Следователно Комитетът признава, че изискванията трябва да служат на различни типове кодекси, които са приложими към сектори от различен размер, отнасят се към различни засегнати интереси и обхващат дейности по обработване с различни равнища на риска.
7. В някои области Комитетът ще подпомага разработването на хармонизирани изисквания чрез насърчаване на надзорния орган да вземе предвид случаите, предоставени само за пример. Поради това не е необходимо да бъдат следвани насоките и примерите, предоставени в

¹ Вариант 2, в последно изменената му версия, приет на 23 ноември 2018 г.

настоящото становище. Целта на тези примери обаче е да бъдат в помощ на австрийския надзорен орган да разработи допълнителни съгласувани изисквания за акредитация в съответствие с настоящото становище.

8. Когато в настоящото становище не е разгледано специфично изискване, това означава, че Комитетът не приканва австрийския надзорен орган да предприема допълнителни действия.
9. Комитетът отбелязва, че документът, подаден от австрийския надзорен орган, е проект на решение относно изискванията за акредитация на органите за наблюдение, който се състои от две части:
 - 1) „Обяснителни бележки“, които съдържат общи и специфични обяснения.
 - 2) „Наредбата“, в която са изложени австрийските изисквания за акредитация.
10. В настоящото становище не се разглеждат посочени от австрийския надзорен орган въпроси, които са извън обхвата на член 41, параграф 2 от ОРЗД, например, препратки към националното законодателство. Въпреки това Комитетът отбелязва, че националното законодателство следва да бъде в съответствие с ОРЗД, когато е необходимо.

2.2 Анализ на проекта на решение (съставен от обяснителните бележки и от наредбата)

11. Като има предвид, че:
 - a. в член 57, параграф 1, букви п) и ж) от ОРЗД е предвидено, че компетентен надзорен орган трябва да изготвя проект на изисквания за акредитация на органи за наблюдение и да ги публикува, както и да провежда акредитацията;
 - b. в член 41, параграф 4 от ОРЗД се съдържа изискването всички кодекси (с изключение на тези, обхващащи публичните органи съгласно член 41, параграф 6), да имат акредитиран орган за наблюдение; и
 - c. в член 41, параграф 2 от ОРЗД се съдържа списък с области на акредитация, които органът за наблюдение трябва да предвиди, за да бъде акредитиран,

Комитетът счита, че:

2.2.1 НЕЗАВИСИМОСТ

12. Що се отнася до трети раздел от наредбата на австрийския надзорен орган, Комитетът изтъква, че задължението за предоставяне на доказателство относно независимостта на органа за наблюдение има органът, който подава заявление за акредитация (вж. член 57, параграф 1, буква п) и р) от ОРЗД). Комитетът препоръчва това да се изясни в изискванията на австрийския надзорен орган.

13. Комитетът отбелязва, че в раздел „обща бележка“ от обяснителните бележки на австрийския надзорен орган, свързан с изискванията, се споменава независимост „във връзка с предмета на кодекса“. В Насоките се съдържа допълнителна информация относно значението на това, т.е. независимостта на въпросния орган следва да бъде доказана по отношение на членовете на кодекса, професията, отрасъла или сектора, за които се отнася кодексът, както и във връзка със самия собственик на кодекса. Следователно, Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да преработи тази препратка във връзка с Насоките.
14. Комитетът счита, че независимостта на органа за наблюдение следва да се разбира като поредица от официални правила и процедури за назначаването, мандата и дейността на органа за наблюдение. Тези правила и процедури дават възможност на органа за наблюдение да извършва наблюдение на спазването на кодекс на поведение при пълна автономност, без да му бъде оказвано пряко или косвено влияние, както и без да бъде предмет на какъвто и да е натиск, който би могъл да повлияе на решенията му. Това означава, че органът за наблюдение не следва да бъде в позиция да получава инструкции относно упражняването на задачата си от членове на кодекса, професионалната общност, отрасъла или сектора, за който се отнася кодексът, или от самия притежател на кодекса.
15. Ако наблюдаващият орган е част от организацията на притежателя на кодекса, трябва да се обърне специално внимание на способността му да действа независимо. Примерите за вътрешни органи за наблюдение биха могли да включват ad hoc вътрешен комитет или отделно звено в организацията на притежателя на кодекса. Трябва да бъдат въведени правила и процедури, за да се гарантира, че този „комитет“ действа автономно и без какъвто, и да е натиск от собственика на кодекса или членовете на кодекса.
16. Комитетът отбелязва, че в изискванията на австрийския надзорен орган не се споменават двата основни модела за наблюдение, определени в Насоките. Поради това, Комитетът препоръчва австрийският орган за наблюдение да измени изискванията, за да отрази тези възможности. Един вариант би могъл да бъде, да се изиска вътрешен орган за наблюдение да осигурява доказателство за предприети допълнителни мерки, за да се гарантира, че връзката с юридическото лице (от което е част органът за наблюдение) не нарушава независимостта на неговите дейности за наблюдение.
17. Комитетът отбелязва, че специфична разпоредба от проекта на изисквания за акредитация, представен от австрийския надзорен орган, е предназначена за доказването на независимост от органа за наблюдение (раздел 3.2 от австрийската наредба). Във въпросната разпоредба се изисква информация за лицата, упълномощени да вземат решения, която доказва, че между тях и субектите, които трябва да бъдат наблюдавани, няма лични връзки. В допълнение към това в обяснителната бележка относно изискванията за независимост се пояснява, че органът за наблюдение не е законово, икономически, лично или професионално подчинен на наблюдаваните субекти или в тесни отношения с тях, което би могло да постави под въпрос неговата преценка или независимостта и почтеността му в качеството му на орган за наблюдение.

18. Комитетът счита, че от изискванията за акредитация следва да става ясно, какво представлява независимостта и в тях трябва точно да са определени областите, в които органът за наблюдение следва да докаже независимост. В тази връзка, Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган допълнително да засили раздела относно независимостта в съответствие с четирите области, изложени по-долу.

1) ПРАВНА ПРОЦЕДУРА И ПРОЦЕДУРА ПО ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЯ

19. Правната форма и структурата на органа за наблюдение следва да го предпазват от нежелано влияние от членовете на кодекса или от притежателя на кодекса, което може да засегне наблюдението на спазването на кодекса. Например, срокът или датата на изтичане на мандата на органа за наблюдение трябва да се определят по такъв начин, че да се предотврати прекомерна зависимост от подновяване или страх от загуба на позицията, в такава степен, която да оказва неблагоприятно въздействие върху органа за наблюдение при изпълнение на дейностите му..
20. Определената, от органа за наблюдение, процедура по вземане на решения също трябва да запази своята автономност и независимост. Например, органът за наблюдение трябва да може да действа независимо при своя избор и прилагане на санкции срещу администратор или обработващ лични данни при спазване на кодекса.

2) ФИНАНСОВИ ВЪПРОСИ

21. Органите за наблюдение следва да разполагат с необходимата финансова стабилност и ресурси за ефективното изпълнение на техните задачи, както и да могат независимо да управляват бюджета си. Средствата, чрез които органът за наблюдение получава финансова подкрепа (например такса, плащана от членове на кодекса за поведение), не следва да оказват неблагоприятно въздействие върху независимостта му, при извършване на наблюдение относно спазването на кодекса.
22. Например органът за наблюдение не би се считал за финансово независим, ако правилата, уреждащи финансовата му подкрепа, позволяват на член на кодекса, предмет на разследване от органа за наблюдение, да спре своите финансови вноски за него, за да се избегне потенциална санкция.

3) ОРГАНИЗАЦИОННИ ВЪПРОСИ

23. Органите за наблюдение следва да разполагат с необходимите човешки и технически ресурси за ефективното изпълнение на своите задачи. Те трябва да бъдат съставени от адекватен на брой заети лица, за да могат пълноценно да изпълняват своите функции за наблюдение, които отразяват въпросния сектор и обхванатите от кодекса за наблюдение, рискове, свързани с дейностите по обработване. Персоналът на органа за наблюдение носи отговорност и запазва правомощията си по отношение на своите решения относно извършваните дейности за наблюдение. Възможно е тези организационни аспекти да бъдат доказани чрез процедурата за назначаване на персонала на органа за наблюдение, възнаграждението на въпросния персонал,

както и срока на мандата, договора или друго официално споразумение на зетите лица с органа за наблюдение.

4) ОТЧЕТНОСТ

24. За да се счита за независим, органът за наблюдение следва да може да докаже „отчетността“ си за своите решения и действия. Това може да се постигне, например, чрез определяне на ролите и рамката за вземане на решения, както и на процедурите за докладване на органа.

2.2.2 КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

25. Комитетът отбелязва, че изискванията за акредитация на австрийския надзорен орган не включват конфликти на интереси. Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да добави изисквания, които обхващат процедури за избягване на конфликти на интереси. Такива процедури може да включват основан на риска подход и варират в зависимост от кодекса. Рискове може да възникнат от дейностите или отношенията на органа за наблюдение и неговия персонал.
26. Пример за конфликт на интереси би бил налице, ако персоналът на органа за наблюдение разследва жалби срещу организацията, за която работи. За да се избегне конфликт на интереси, лицата трябва да декларира своя интерес и задачата ще бъде пренасочена.
27. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да разгледа следните практически примери за изисквания за акредитация:
 - Органът за наблюдение определя ситуации, които е вероятно да създадат конфликт на интереси (дължащи се на неговия персонал, неговата организация, неговите процедури и др.), и създава вътрешни правила, за да се избегнат конфликтите на интереси.
 - Органът за наблюдение предвижда процедура за справяне с последиците от ситуации, за които е определено, че е вероятно да създадат конфликт на интереси.
 - Персоналът на органа за наблюдение трябва в писмена форма да поеме ангажимент за спазване на това изискване и да докладва всяка ситуация, която е вероятно да създаде конфликт на интереси, и да следва процедурите с цел избягване на такива конфликти.
 - Органът за наблюдение текущо определя и отстранява рисковете за неговата непристрастност. Доказателствата за предприетите действия включват неговия подход за управление на риска и свързаните с него процедури.

2.2.3 ЕКСПЕРТЕН ОПИТ

28. Комитетът отбелязва, че изискванията на австрийския надзорен орган за експертен опит включват: отлични знания относно защитата на данните и или подходяща образователна степен (или еквивалентна квалификация), или най-малко пет години опит в съответния сектор, който може да включва максимум две години професионална дейност в област, различна от предмета на кодекса (раздели 3.4 и 3.5 от австрийската наредба).
29. Комитетът признава, че с насоките се поставят високи изисквания към органите за наблюдение да имат следния експертен опит: задълбочено разбиране на въпросите, свързани със защитата на данните, познаване на специфичните дейности по обработване във връзка с кодекса и подходящ оперативен опит и обучение за наблюдение, например одит.
30. Комитетът счита, че изискванията за акредитация трябва да бъдат прозрачни. Освен това, в тях трябва да се предвижда наблюдение на органите, които желаят да бъдат акредитирани във връзка с кодекси, обхващащи дейностите по обработване на микропредприятия, малки и средни предприятия (член 40, параграф 1 от ОРЗД).
31. Както се изисква съгласно Насоките, всеки кодекс трябва да отговаря на критериите на механизма за наблюдение (в раздел 6.4 от Насоките), като доказва „защо предложенията им за наблюдение са целесъобразни и възможни на практика“ (параграф 41, страница 17 от Насоките). По този начин, във всички кодекси с определени органи за наблюдение ще трябва да е обяснено необходимото ниво на експертен опит с цел ефективното изпълнение на дейностите за наблюдение. Това би могло да включва отчитане на фактори като: размера на въпросния отрасъл, различните свързани интереси и рисковете на дейностите за обработване, за които се отнася кодексът. Това не накърнява изискванията за защита на данните. Това би било важно също и ако има няколко органа за наблюдение, тъй като с кодекса ще се гарантира единно прилагане на изискванията за експертен опит за всички органи за наблюдение, които обхващат един и същ кодекс.
32. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да вземе под внимание допълнителните изисквания за експертен опит, които могат да бъдат определени в кодекса, и да гарантира, че експертният опит на всеки орган за наблюдение се оценява в съответствие с конкретния кодекс. Надзорният орган ще оцени дали органът за наблюдение притежава адекватни компетентности за изпълнение на специфичните задължения и отговорности, свързани с извършването на ефективно наблюдение на кодекса.

2.2.4 УСТАНОВЕНИ ПРОЦЕДУРИ И СТРУКТУРИ

33. Комитетът отбелязва, че раздел 4 от наредбата е твърде общ. Комитетът счита, че процедурите за наблюдение на спазването на кодексите за поведение трябва да бъдат достатъчно специфични, за да се осигури съгласуваното прилагане на задълженията на органите за наблюдение на кодекса.

34. Процедурите трябва да обхващат целия процес по наблюдение — от подготовката за оценка до приключването на одита и допълнителните проверки, за да се гарантира предприемането на подходящи мерки за коригиране на нарушения и за да се предотвратят повторните нарушения.
35. Органът за наблюдение следва да предоставя доказателство за въведени предварителни, ad hoc и редовни процедури, с оглед осигуряване на ясна времева рамка, за преценка на спазването и присъединяването на членове към кодекса.
36. Освен това, персоналът на органа за наблюдение следва да запазва поверителна цялата информация, получена или създадена по време на изпълнението на дейностите по наблюдение, освен ако по закон не се изисква друго.
37. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да разгледа следните примери за процедури:
 - процедура, която предвижда планове за одит и която се изпълнява в определен срок (първоначална проверка и редовни проверки), базирана на критерии, например брой на спазващите кодекса за поведение, географски обхват, получени жалби и др.;
 - процедура за одит, в която е определена методологията за одит, която трябва да се прилага, т.е. набор от критерии за оценяване (обща таблица за оценяване), тип проверка (самооценка, одит от разстояние и на място, стандарти за одитиране по ISO), документацията от констатациите и др.;
 - процедура за разследване, идентифициране и управление на нарушения на кодекса, при която се прилагат санкции, ако е необходимо, определени в кодекса за поведение (матрица за санкции).
38. Комитетът препоръчва в австрийските обяснителни бележки да бъдат предоставени незадължителни изисквания относно процедурите за наблюдение, а в австрийската наредба да бъдат изяснени задължителните изисквания.
39. Комитетът препоръчва целите за всяка изисквана процедура да бъдат изрично определени в изискванията за акредитация.
40. Комитетът препоръчва да се изясни позоваването на „съответни сертификати“, което се среща повече от веднъж в проекта на австрийските изисквания за акредитация.

2.2.5 ПРОЗРАЧНО РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ

41. Що се отнася до процедурата за разглеждане на жалби, Комитетът отбелязва, че изискванията на австрийския надзорен орган за акредитация (раздел 5.3.4 от наредбата на австрийския надзорен орган) включват срока на процедурата, като е предвидено, че „тя в никакъв случай не следва да надвишава два месеца от датата на получаване на жалбата“.
42. Комитетът препоръчва изискванията, свързани с процеса по разглеждане на жалби да се определят на високо ниво и да предвиждат разумни времеви рамки за отговор на жалбите.

Пример за разумен срок би могъл да бъде уведомяването на жалбоподателя в рамките на три месеца относно напредъка по жалбата или резултата от нея (подобно на член 78, параграф 2 от ОРЗД). Процесът следва да бъде: документиран, независим, ефективен и прозрачен, за да се гарантира доверието в кодекса. В самия кодекс следва да бъдат включени достъпни процедури за подаване на жалба. Процесът по разглеждане на жалби следва да бъде достъпен за субектите на данни и обществеността.

43. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да разгледа следните практически примери за изисквания:
- Органите за наблюдение предоставят доказателства за начина, по който ще управляват процедурите за подаване на жалби, и обяснение за времевите рамки.
 - Органите за наблюдение дават описание за процедурата за получаване, управляване и обработване на жалби. Тази процедура трябва да бъде независима и прозрачна.
 - Процедурата за подаване на жалби е публична и леснодостъпна.
 - С процедурата се гарантира, че всички жалби се обработват в рамките на разумен срок.
 - Органът за наблюдение поддържа архив на всички жалби, които получава, и на всички действия, които предприема, до който надзорният орган има достъп по всяко време.

2.2.6 КОМУНИКАЦИЯ С КОМПЕТЕНТНИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН

44. Комитетът отбелязва, че в раздел 6.4 от наредбата на австрийския надзорен орган е предвидено, че органът за наблюдение докладва веднъж годишно пред компетентния надзорен орган (по-нататък КНО). Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да измени раздел 6.4 от наредбата, така че да предвиди по-редовни средства за комуникация с КНО през годината.
45. Комитетът счита, че с изискванията трябва да бъдат засегнати области, например: действия, предприети в случаи на нарушение на кодекса, и причините за предприемането им (член 41, параграф 4 от ОРЗД), периодични доклади, прегледи или констатации от одити. В самия кодекс също ще бъдат описани изискванията за комуникация с КНО, включително подходящи ad hoc и редовни доклади. В случай на сериозни нарушения на кодекса от неговите членове, които водят до сериозни действия, например спиране или изключване от кодекса, компетентният надзорен орган следва да се уведомява незабавно.
46. Комитетът счита, че „значителна промяна“ обхваща всяка промяна, която оказва въздействие върху способността на органа за наблюдение да изпълнява своите функции независимо и ефективно. Значителна промяна би породила повторен или нов процес на акредитация. Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да включи в изискванията за акредитация докладването на значителни промени до КНО.

47. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да разгледа следните практически примери за изисквания:

- Надзорните органи въвеждат механизми за докладване.
- Надзорните органи уведомяват КНО без ненужно забавяне за значителни промени, които са настъпили в органа за наблюдение (особено такива, които са свързани със структурата или организацията), които е вероятно да поставят под въпрос неговата независимост, експертен опит и липсата на конфликт на интереси, или да засегнат неблагоприятно неговото цялостно функциониране.

2.2.7 МЕХАНИЗМИ ЗА ПРЕГЛЕД

48. Комитетът счита, че органът за наблюдение има основен принос при прегледа на кодекса и че го актуализира (изменя или разширява кодекса) по решение на притежателя на кодекса.

49. Комитетът насърчава въвеждането на изискванията за акредитация, според които органът за наблюдение трябва да разработи механизми, позволяващи обратна информация на притежателите на кодекса. Някои варианти биха могли да включват използване на резултатите от одитния процес, разглеждане на жалби или повдигането на искиове при дела за нарушаване на кодекса.

50. Например архивите от обработването на жалби (получени и разгледани), нарушения и разрешаването им могат да бъдат добър начин за централизиране на важната информация с цел усъвършенстване на кодекса.

51. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да предостави изисквания за акредитация, с които ще се гарантира, че органът за наблюдение ще допринесе за всеки преглед на кодекса в съответствие с указанията на неговия притежател.

2.2.8 ПРАВЕН СТАТУТ

52. Комитетът отбелязва че в раздел 2.2. от наредбата на австрийския надзорен орган е предвидена възможността органът за наблюдение да е базиран извън Европейското икономическо пространство (ЕИП). Комитетът счита, че е необходимо органът за наблюдение да бъде установен в рамките на ЕИП. Това е нужно, за да се гарантира, че той може да упражнява правата на субекта на данни, да разглежда жалби, както и че ОРЗД подлежи на изпълнение спрямо него, освен това се гарантира надзор от КНО. Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да въведе изискването органът за наблюдение да бъде установен в рамките на ЕИП.

53. Освен това, Комитетът отбелязва, че проектът на изисквания на австрийския надзорен орган не предвижда акредитация на надзорни органи във връзка с кодексите, одобрени като инструмент за международни трансфери, заедно със задължителните ангажименти на администратора или

обработващия лични данни в третата държава да прилага подходящите гаранции (член 46, параграф 2, буква д) от ОРЗД). В тази връзка си струва да се отбележи, че може да е необходимо да се добавят допълнителни изисквания, след като Комитетът приеме насоки за кодекси като средство за улесняване на международните трансфери.

54. Комитетът отбелязва, че в обяснителната бележка на австрийския надзорен орган за раздел 2.1 се пояснява, че физически лица могат да бъдат акредитирани като орган за наблюдение. Комитетът насърчава австрийския надзорен орган да предоставя допълнителни изисквания за акредитирането на такъв надзорен орган. Те биха могли да включват: способност да доказва наличност на подходящи ресурси за специфични задължения и отговорности, както и пълноценна работа на механизма за наблюдение във времето. Примери за сценарии, които могат да се обмислят, включват: в случай на подаване на оставка или временна неработоспособност на въпросното лице.
55. Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да изиска органът за наблюдение да има достъп до подходящи ресурси, за да изпълнява своите задължения за наблюдение, особено за акредитацията на физическо лице като орган за наблюдение.
56. Освен това, самият кодекс за поведение трябва да осигури възможност за доказване, че функционирането на механизма за наблюдение на кодекса е устойчиво във времето, като включва най-лошите възможни сценарии, например невъзможност на органа за наблюдение да изпълнява своите функции. В тази връзка би било препоръчително да се изиска органът за наблюдение да докаже, че може да прилага механизма за наблюдение на кодекса за поведение в рамките на подходящ период. Следователно, Комитетът препоръчва на австрийския надзорен орган изрично да изиска от органите за наблюдение да доказват че могат да извършват постоянно наблюдение.
57. Комитетът счита, че не е необходимо органът за наблюдение да има специфична правна форма, за да кандидатства за акредитация, при условие че може законно да бъде държан под отговорност за всички свои дейности за наблюдение и да докаже, че разполага с достатъчно ресурси, за да изпълнява своите функции за наблюдение (например, ефективност на административните глоби и т.н.).
58. И накрая, Комитетът отбелязва, че в обяснителните бележки и наредбата на австрийския надзорен орган не се споменава възлагане на подизпълнител, поради което тази сфера остава отворена за вземане на решение от органите за наблюдение, които кандидатстват за акредитация. Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да изясни дали органът за наблюдение може да прибегва до подизпълнители и при какви условия, както и тези условия да бъдат съответно отразени в обяснителните бележки или наредбата. Ако австрийският надзорен орган посочи, че е разрешено възлагането на подизпълнители, Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган да посочи в своята наредба, че приложимите към надзорния орган задължения се прилагат по същия начин и към подизпълнителите.

3 ЗАКЛЮЧЕНИЯ/ПРЕПОРЪКИ

59. Проектът на изисквания за акредитация на австрийския надзорен орган може да доведе до непоследователно прилагане на акредитацията на органите за наблюдение и до необходимост от въвеждане на следните промени:
60. По отношение на „независимостта“ Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган:
1. да поясни, че задачата за предоставяне на доказателство относно независимостта на орган за наблюдение, което да удовлетвори КНО, е на органа, кандидатстващ за акредитация;
 2. да преработи позоваването в обяснителната бележка на „във връзка с предмета на кодекса“, така че да се постигне съответствие с Насоките;
 3. да измени изискванията така, че да отразяват двата модела на органи за наблюдение, изложени в Насоките; и
 4. да засили своите изисквания в съответствие с четирите области (правни въпроси и вземане на решения, финансови въпроси, организационни въпроси, и отчетност), за да определи какво означава независимостта.
61. По отношение на „конфликта на интереси“ Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган:
1. да добави изисквания, които да обхващат процедури за избягване на конфликти на интереси.
62. По отношение на „установените процедури и структури“ Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган:
1. да предостави в австрийските обяснителни бележки незадължителни изисквания относно процедурите за наблюдение и да изясни задължителните изисквания в австрийската наредба;
 2. изрично да определи целите на всяка задължителна процедура в изискванията за акредитация; и
 3. да изясни позоваването на „съответни сертификати“, което се среща повече от веднъж в проекта на австрийските изисквания за акредитация.
63. По отношение на „прозрачното разглеждане на жалби“ Комитетът препоръчва на австрийския надзорен орган:
1. изискванията му, свързани с процеса по разглеждане на жалби да се определят на високо ниво и да предвиждат разумни времеви рамки за отговор на жалбите.

64. По отношение на „комуникацията с компетентния надзорен орган“ Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган:
1. да измени раздел 6.4 от наредбата, за да предвиди по-редовна комуникация с КНО през годината; и
 2. да включи в изискванията за акредитация докладването на значителни промени до КНО.
65. По отношение на „правния статут“ Комитетът препоръчва австрийският надзорен орган:
1. да въведе изискването органът за наблюдение да бъде установен в рамките на ЕИП;
 2. да въведе изискването органът за наблюдение да има достъп до изисквания за подходящи ресурси с цел изпълнение на своите отговорности за наблюдение и да докаже, че може да прилага механизма за наблюдение на кодекса в продължение на подходящ период, особено при акредитация на физическо лице като орган за наблюдение; и
 3. да изясни дали органът за наблюдение може да прибегва до подизпълнители и при какви условия, както и тези условия да бъдат съответно отразени в обяснителните бележки или наредбата. Ако е разрешено възлагането на подизпълнители, да измени наредбата, така че приложимите към надзорния орган задължения да се прилагат по същия начин и към подизпълнителите.

4 ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ ЗАБЕЛЕЖКИ

66. Настоящото становище е предназначено за австрийския надзорен орган и ще бъде публикувано съгласно член 64, параграф 5, буква б) от ОРЗД.
67. Съгласно член 64, параграфи 7 и 8 от ОРЗД надзорният орган трябва да информира председателя по електронен път в срок от две седмици след получаване на становището дали ще измени или ще запази своя проект за решение. В същия срок той предоставя изменения проект на решение или, ако не възнамерява да се съобрази изцяло или отчасти със становището на Комитета, като предоставя съответните основания.. Надзорният орган съобщава окончателното решение на Комитета да включи в регистъра решенията, които са били предмет на механизма за съгласуваност, в съответствие с член 70, параграф 1, буква ш) от ОРЗД.

За Европейския комитет по защита на данните

Председател

(Andrea Jelinek)